

- pouczenie AHCC o skutkach uchylecia zaskarżonych decyzji i w szczególności zmiany zaszeregowania skarżących do grup i na stopnie odpowiadające ich rzeczywistemu doświadczeniu zawodowemu i ich starszeństwu jako eksperci indywidualni;
- w razie potrzeby przekształcenie umów zawartych ze skarżącymi w umowy na czas nieokreślony;
- zasądzenie od Komisji na rzecz skarżących kwoty stanowiącej różnicę pomiędzy wynagrodzeniem odpowiadającym grupie zaszeregowania i stopniowi, do których zostali zaszeregowani a wynagrodzeniem odpowiadającym grupie zaszeregowania i stopniowi na które powinni byli zostać zaszeregowani, powiększonej o odsetki za zwłokę;
- ewentualnie, po pierwsze, zobowiązanie Komisji do naprawienia szkody w postaci utraty wynagrodzenia poniesionej przez skarżących w związku ze zmianą ich statusu z ekspertów indywidualnych na pracowników kontraktowych, w formie wypłaty dodatkowego comiesięcznego odszkodowania i po drugie zobowiązanie Komisji do wypłaty skarżącym kwoty stanowiącej różnicę pomiędzy wynagrodzeniem, które uzyskali od czasu rozpoczęcia wykonywania ich funkcji w charakterze pracowników kontraktowych a wynagrodzeniem powiększonym o wskazane odszkodowanie i odsetki za zwłokę,
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, którzy przepracowali kilka lat w delegacji Komisji poza Wspólnotą jako eksperci indywidualni zostali następnie zatrudnieni jako pracownicy kontraktowi, ponieważ dotychczasowa formuła ich pracy została zlikwidowana.

Na etapie zaszeregowania skarżących do grup zaszeregowania i na konkretne stopnie Komisja uznała, że mają oni krótsze doświadczenie zawodowe, aniżeli we własnym przekonaniu skarżących rzeczywiście nabyli, w każdym bądź razie krótsze aniżeli zostało stwierdzone na etapie ich zatrudnienia jako ekspertów indywidualnych.

W uzasadnieniu skargi skarżący podnoszą naruszenie Warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich (zwanych dalej „warunkami zatrudnienia”) w zakresie w jakim ogólne przepisy wykonawcze dotyczące zatrudnienia pracowników kontraktowych z dnia 7 kwietnia 2004 r. ustanawiają w stosunku do zatrudnienia pracowników kontraktowych wymóg stosownego rocznego doświadczenia zawodowego, czego nie przewiduje art. 82 warunków zatrudnienia.

Ponadto skarżący podnoszą, że na etapie oceny ich dotychczasowego doświadczenia zawodowego Komisja naruszyła zasadę pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz obowiązek opieki i popełniła oczywisty błąd w ocenie.

Następnie skarżący podnoszą naruszenie zasady równego traktowania i niedyskryminacji, ponieważ, po pierwsze, przepisy wykonawcze przewidują, że pracownik mający niemal 20 lat doświadczenia zawodowego jest zaszeregowany na ten sam stopień co pracownik z zaledwie siedmioletnim doświadczeniem zawodowym, po drugie, w odniesieniu do możliwości

zszeregowania na dany stopień na etapie zatrudnienia, oceny doświadczenia zawodowego i rozwoju kariery pracownicy kontraktowi objęci art. 3 lit. a) warunków zatrudnienia są traktowani inaczej aniżeli pracownicy kontraktowi objęci art. 3 lit. b) warunków zatrudnienia, podczas gdy ich sytuacja jest porównywalna, po trzecie, odszkodowanie za utratę wynagrodzenia przewidziane dla byłych pracowników lokalnych nie zostało przewidziane dla byłych ekspertów indywidualnych.

W końcu skarżący podnoszą naruszenia zasady ochrony praw słusznie nabytych, ze względu na, po pierwsze, obniżenie ich wynagrodzenia za wykonywanie tej samej funkcji i po drugie nieuwzględnienie lat pracy wykonanej przez nich jako eksperci indywidualni dla celów zaszeregowania na stopień i przekształcenia ich umów jako pracowników kontraktowych na czas określony w umowy na czas nieokreślony.

Skarga wniesiona w dniu 15 września 2006 r. — Berrisford przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa F-107/06)

(2006/C 261/74)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Michale Berrisford (Bruksela, Belgia) (Przedstawiciel: E. Boigelot, avocat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji o niewpisaniu nazwiska skarżącego na listę urzędników awansowanych z grupy A*12 do grupy A*13 w postępowaniu w sprawie awansu za rok 2005 i w konsekwencji o nieawansowaniu skarżącego, w brzmieniu opublikowanym w *Informacjach administracyjnych* nr 85-2005 z dnia 23 listopada 2005 r., w zakresie w jakim decyzja ta została wydana mimo że w ramach postępowania w sprawie awansu skarżącemu przyznano błędnie niedostateczną liczbę punktów pierwszeństwa;
- uchylenie decyzji z dnia 6 czerwca 2006 r. oddalającej zażalenie wniesione przez skarżącego w dniu 21 lutego 2006 r. pod numerem R/123/06 zgodnie z art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego;
- zasądzenie od Komisji odszkodowania i zadośćuczynienia za szkody i krzywdy oraz uszczerbek dla kariery skarżącego w wysokości 25 000 EUR oraz odsetek w wysokości 7 % naliczonych od dnia 21 lutego 2006 r., czyli daty wniesienia przez skarżącego zażalenia;
- w każdym przypadku obciążenie Komisji kosztami postępowania na podstawie art. 87 ust. 2 regulaminu Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi trzy zarzuty. Pierwszy dotyczy naruszenia art. 45 regulaminu pracowniczego, naruszenia ogólnych przepisów wykonawczych do tego artykułu, naruszenia załącznika XIII do regulaminu pracowniczego, naruszenia obowiązku uzasadnienia oraz oczywistego błędu w ocenie. Skarżący twierdzi w szczególności, że mimo jego ogromnych zasług i okoliczności, iż dwukrotnie został umieszczony na liście „oczekujących na awans w byłej grupie zaszerogowania A 4”, nie otrzymał 3 punktów awansowych przewidzianych w art. 12 ust. 2 lit. c) ogólnych przepisów wykonawczych, ani czterech specjalnych dodatkowych punktów preferencyjnych, ani nawet jednego dodatkowego punktu preferencyjnego przydzielanego przez zatrudniającą go Dyрекcję Generalną, którego przyznania skarżący domagał się w skardze, którą wniósł do Wspólnego Komitetu ds. Awansu urzędników w grupie A. Skarżący podnosi również okoliczność, że planowany odsetek urzędników, którzy mieli zostać awansowani, wynoszący 5 %, nie został osiągnięty.

Zarzut drugi dotyczy naruszenia zasady równości szans, zasady równego traktowania urzędników oraz zasady niedyskryminacji. Zdaniem skarżącego zarówno treść zasad jak i ich zastosowanie w okresie przejściowym w decyzjach w sprawie awansu dotyczących urzędników grupy A*13 należących do „oczekujących na awans” są niesprawiedliwe i dyskryminujące w porównaniu z decyzjami w sprawie awansu dotyczącymi urzędników na analogicznych listach „oczekujących na awans” w innych grupach zaszerogowania. Skarżący podnosi również dyskryminację w ramach grupy A*12, powołując się na okoliczność, że w grupie tej znajdują się urzędnicy awansowani z grupy A*11, którzy w ich dorobku punktowym mają cztery specjalne dodatkowe punkty preferencyjne, co stanowi naruszenie powyżej przywoływanych zasad.

Zarzut trzeci dotyczy naruszenia zasady uzasadnionych oczekiwań, zasady dobrej administracji i zasady opieki. Zdaniem skarżącego, mimo zapewnień udzielonych przez administrację, okoliczność, iż skarżący został dwukrotnie umieszczony na liście oczekujących na awans oraz uczestniczył w przeprowadzonej wcześniej „drugiej rundzie” nie została wzięta pod uwagę. Ponadto, w zakresie, w jakim nowy system udzielania awansów został zastosowany względem urzędników w grupie zaszerogowania skarżącego po raz pierwszy w 2005 r., skarżący podnosi, że mógł w uzasadniony sposób oczekiwać, że zostanie potraktowany w ten sam sposób jak inni urzędnicy, w szczególności w odniesieniu do tzw. „oczekujących na awans”, którzy korzystali ze środków przejściowych służących złagodzeniu negatywnych następstw zmiany systemu awansów ze starego na nowy.

Skarga wniesiona w dniu 18 września 2006 r. — Diomede Basili przeciwko Komisji

(Sprawa F-108/06)

(2006/C 261/75)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Tamara Diomede Basili (Bruksela, Belgia)
(przedstawiciele: T. Bontinck i J. Feld, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylene sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej doręczonego skarżącej w dniu 10 listopada 2005 r.;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, urzędnik Komisji w grupie zaszerogowania AD 11, uczestniczyła w 2004 r. we wspólnym komitecie oceny DG ECFIN oraz w komisji konkursowej konkursu COM/PA/04. W swojej skardze kwestionuje ustalenia poczynione w sprawozdaniu z przebiegu kariery zawodowej, gdyż nie uwzględniono w nim opinii „grupy oceny ad hoc oraz propozycji awansu przedstawicieli personelu” przewidzianej w art. 6 ust. 3 lit. c) ogólnych przepisów wykonawczych do art. 43 regulaminu pracowniczego. Ponad to naruszenie ogólnych przepisów wykonawczych, skarżąca podnosi naruszenie art. 43 regulaminu pracowniczego i art. 1 załącznika II do regulaminu pracowniczego.